

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 2. An tenemur etiam amare Deum supra omnia intensivè, seu cum
majore intensione, vehementia & contu, quam omnes creaturas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

gloriam; & hic est proprius actus Charitatis: *Est enim Charitas amicitia honesta, qua amicus amatur propter se*, ait Toletus. & ita docet S. Thom. 2. 2. q. 17. a. 8. & q. 23. a. 1. post S. August. lib. 1. de Doctr. Christ. cap. 27. Quare Filiuccius ex aliis docet, esse mortale diligere Deum principaliter propter beatitudinem, ita, ut si haec deesset, Deus non diligeretur supra omnia. Licitum est tamen, ac bonum diligere Deum propter mercedem æternam tanquam finem minus principalem.

Resp. III. Hoc præceptum, prout est negativum, prohibet pro quolibet tempore omnem generaliter Dei offenditam, ita ut omnia peccata mortalia sint contra Charitatem, ejusque habitum destruant; nam per quodlibet peccatum mortale Creatura præfertur, vel æquatur Deo super omnia diligendo: specialius tamen, & magis directè vetat odium Dei.

Q. 2. An tenemur etiam amare Deum super omnia intensius, seu cum maiore intensione, vehementia, & cunctu, quam omnes creaturas?

Resp. Communiter negant Theologi: quia intensio est Charitatis perfectio solum accidentalis, & sine majori illa intensione servatur præceptum de ordine Charita-

ritatis, eo modo, qui satis sit, ut Charitas erga Deum sit re, & opere efficacior, quam amor cuiuslibet objecti. Quod autem præcipuum est in Charitate, cist ut sit efficax erga Deum, qui affectu, & opere propter se præferatur omnibus creaturis. Deinde cum Deus amatur appretiatione summa, amatur modo actum amoris constitutive in gradu excellentiæ, ad quem nullus pertingere potest amor erga creaturam ordinatus, etiamsi infinita intensione ameretur: & sic tunc Deus amatur modo proportionato suæ excellentiæ, ideoque modo sufficiente ad impletionem præcepti.

Præceptum autem diligendi Deum ex toto corde intelligunt de totalitate appretiationis, non intensionis. Appretiatio verò consistit non in vehementia, & conatu affectus, sed in libera præelectione, & prælatione. Certè quando affectus erga creaturam actu obsistit amori Dei appretiative summo; tunc opus est maximo conatu voluntatis, ut Deus supra omnia ametur.

Q. 3. Quandonam præceptum Charitatis obligat ad amandum Deum?

Resp. Sub mortali obligat per se ad eliciendum actum internum amoris Dei supra omnia propter se. I. Ubi primùm, moraliter loquendo, quis rationis usum adep-

Cc 4 tus